

Цитогенетичний аналіз деконсервованих клітин після 27 годин культивування виявив, що 26/47, 55,3% гамет корів з групи А, 24/53, 45,3% з групи В і 25/57, 43,9% з групи С досягали метафази-2 мейозу, а, відповідно 12/47, 25,6%; 16/53, 30,2%; 20/57, 35,1% гамет корів мали порушення хромосомного апарату.

Таким чином, аналіз результатів експериментальних досліджень свідчить, що найбільш перспективні для заморожування є ооцити корів з щільним багатоядерним кумулюсом.

УДК 636.22/28.082.2

А.М.УГНІВЕНКО

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО СЕЛЕКЦІЇ КОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСНОЇ ПОРОДИ

Національний аграрний університет

Результати досліджень (1983-1999 рр.), проведених у СТОВ "Воля" (колишній колгосп ім. Постишева) Золотоніського району Черкаської області, показали, що в м'ясному скотарстві при доборі корів за походженням вірогідність повторення у дочок молочності й плодючості матерів не значна. Коефіцієнти кореляції між ознаками плодючості у 144 дочок і їх матерів становлять: тривалості сервіс-періоду – $-0,097$; періоду між отеленнями – $-0,063$; КВЗ – $-0,054$.

Вірогідна повторюваність (r_s) показників плодючості та молочності послужили підґрунтям для включення в число селекційних ознак живої маси потомків у віці 6 міс. та КВЗ корів із двома отеленнями і старше. Добір корів методом "незалежних" рівнів упродовж 6 років за підвищеним КВЗ та молочністю сприяв поліпшенню стада за цими ознаками відповідно на 5,1 та 13,8%. Однак, закріпити у корів поєднання великих рівнів КВЗ і молочності в повній мірі не вдалося. Якщо в 1985 році таких тварин було 23,5%, то до 1991 року їх кількість щороку зменшувалася на 1,27%. Кількість корів з великими показниками плодючості та молочності за життя і відповідно з малими показниками цих ознак у 1985 році найбільше відмічено у групі з генотипом за породністю 1/2K1/4Ш1/4С (відповідно 25,8 і 11,5%) та симентальської породи (22,0 і 10,1%). Встановлена тенденція зміни зв'язку між цими ознаками. Так, якщо в 1985 році коефіцієнт кореляції між ними становив $0,122$ ($P=0,95$), то в 1991 році був дещо менший ($r=0,105$).

Добір корів м'ясного типу за крупністю не призводить до поліпшення їх молочності. Крупні корови у віці 5 років і старше мають, порівняно з ровесницями дрібного типу, вірогідно ($P=0,999$) більшу живу масу (на 10,8%), КВЗ (на 9,7%) та кількість отелень за життя (на 20,1%). З подальшим підвищенням живої маси (більше 680 кг) у корів знижується плодючість та ЕЖМ потомків при відлученні, в т.ч. і у розрахунку на 100 кг живої маси матері.

Максимального значення показник плодючості у корів досягає після 8-9 отелень і становить 0,7 теляти на рік. Найкраща молочність корів відмічена під час 6-7 лактацій, а потім показники цієї ознаки вірогідно знижуються.

Збереженість телят до відлучення у молодих корів (після 1-3 отелень) найвища (91,7%). Серед молодняку, який народився від матерів, що мали 10-11 отелень, падіж був вищим на 15,6% ($P=0,95$). У віці 15 міс. бугайці від корів з 12 отеленнями і старше мали найменшу (448 кг) живу масу і відзначалися більшою скороспілістю. Так, якщо середньодобовий приріст від народження до 8 міс. у них був найбільшим (913 г), то з 8 до 15 міс. нижчим на 8,5-21,1%. Збільшення віку матерів призводить до зниження продуктивного використання їх дочок. Корови від матерів з 1-3 отеленнями телилися 3,1 рази, або на 55,0% більше ніж із 10 отеленнями і старше.

Таким чином, поєднати такі ознаки як молочність і плодючість у корів м'ясного напрямку продуктивності досить проблематично. Показники цих ознак можна поліпшити лише шляхом виведення корів з типом будови тіла, який сприяє формуванню у них молочної продуктивності та відтворювальної здатності. Такі корови повинні походити від матерів не старше 10 отелень, маючи тулуб, що за формою наближається до комбінованої м'ясо-молочної симентальської породи, яка при утриманні за технологією м'ясного скотарства мала порівняно з ровесницями ПМ-1 та ЧМ-1 кращі показники відтворювальної здатності та молочності і незначно гірше виражені м'ясні форми. Добір корів одночасно за плодючістю, молочністю, типом будови тіла, що сприяє формуванню цих ознак, при врахуванні віку матері, дозволить досягти позитивних результатів у підвищенні молочної продуктивності та відтворювальної здатності м'ясних корів.

УДК: 636. 082.636. 32/38

Е.І.УГНІВЕНКО

ОСНОВНІ ЛІНІЇ КРИМСЬКОГО ТИПУ ЦИГАЙСЬКИХ ОВЕЦЬ

Кримська державна сільськогосподарська дослідна станція

Кримський тип цигайських овець вовняно-м'ясного напрямлення з різноманітною продуктивністю, з послідовними біологічними і господарсько-корисними ознаками: вовна напівтонка, однорідна, відзначається міцністю, пружністю і малою валкістю. Від них також отримують м'ясо з хорошими смаковими якостями, хорошу овчину і молоко. Тварини з довгим і широким тулубом, прямою спиною.

Будова тіла гармонічна, голова з прямим профілем у маток і трохи випуклим у баранів.

Основними складуючими кримського типу цигайських овець є лінії баранів № 1128, №80077, №884.

Особливістю лінії барана № 1128 є довга вовна в поєднанні з великою живою масою і порівняно високими настригами вовни. Жива маса баранів 107,3 кг, настриг вовни 9,0 кг, митої 5,5 кг, довжина вовни 14,2 см; матки відповідно – 55,5 кг, 5,8 – 3,14 кг і 10,4 см. За живою масою барани перевершують вимоги стандарту для селекційних досягнень на 22%, матки на 7%, за настригом митої вовни барани перевершують стандарт на 25%, а матки – на 43%, за довжиною вовни відповідно – на 22 та 42%.

Для тварин лінії № 80077 характерні висока жива маса в поєднанні з